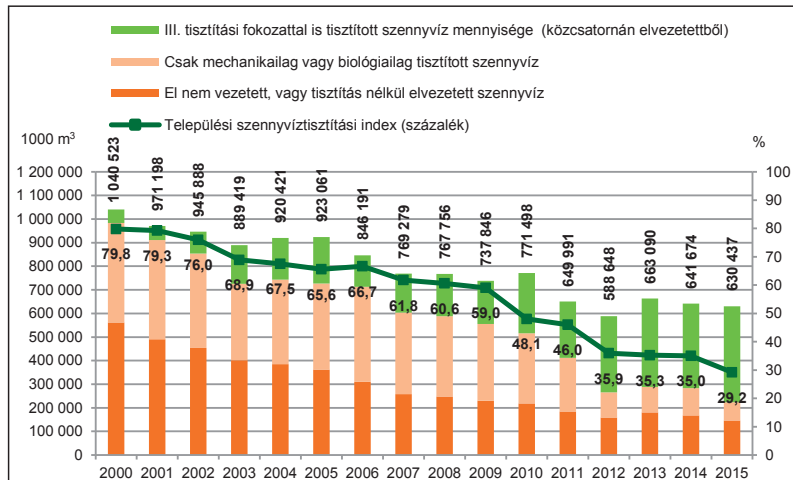

F.4.2. Települési szennyvíztisztítási index

Az iparosodó társadalmat egyre nagyobb vízigény jellemezte, míg mostanra a sokféle technológiai fejlesztésnek köszönhetően a lakosság számára elérhető eszközök vízfelhasználása csökkenő tendenciát mutat. Azonban a víztakarékos megoldások terjedése lehetne gyorsabb is. Továbbá ha a globális folyamatokat vizsgáljuk, akkor több helyen is a vízigény drasztikus növekedését lehet tapasztalni. Egyrészt a gyors népességnövekedés szinterein, Afrikában és Indiában már most is problémát jelent a tiszta víz hiánya, másrészt egyre több fejlődő országban alakul ki módosabb réteg, amelynek növekvő igényei a mezőgazdaság és az ipar vízfelhasználásán keresztül jelennek meg a világ vízfelhasználására.

A fejlett országok egy részében a fogyasztás vagy stagnál, vagy lassan csökken, így a keletkezett szennyvíz mennyisége hazánkban is több mint 30%-kal csökkent az elmúlt 15 évben. Míg 2000-ben kicsivel 1 milliárd m³ felett volt a lakossági szennyvízkibocsátás évente, 2015-ben 630 millió m³. Ezzel együtt egyre kevesebb olyan település van, ahol nincs, vagy nem teljes körű a szennyvízkezelés, és bővülést mutat a III. fokozatú szennyvíztisztítás is. Ez utóbbinak az a lényege, hogy a mechanikailag és biológiailag tisztított szennyvízben visszamaradó tápanyagokat, főként a foszfort és a nitrogént kivonják, hogy az élővizekbe visszajutó tisztított víz ne borítsa fel az ottani arányokat, mert az egyensúly eltűnése eutrofizációhoz (túlzott algásodás) vezet. Természetes, és a környezetvédelemben már szinte megszokott, hogy ennek nem csak előnyös következményei vannak. Amennyiben ugyanis a III. fokozatú

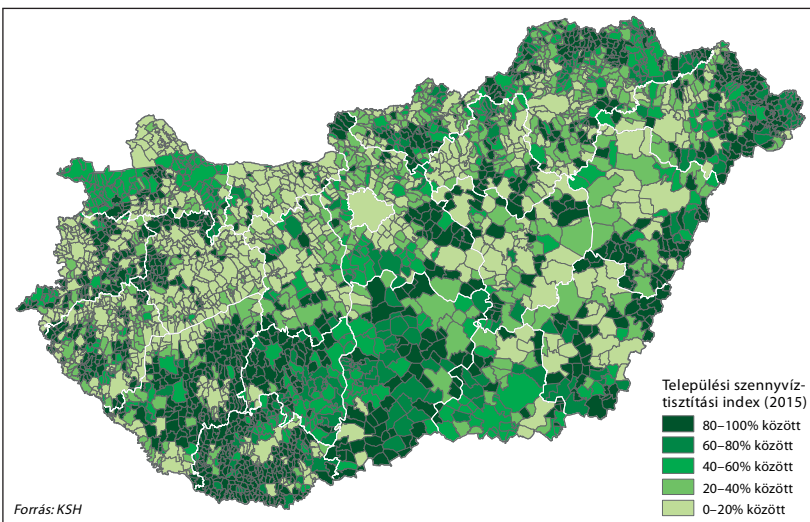

Forrás: KSH

tisztítást vegyi anyagokkal végzik (vas- vagy alumíniumsók), feldúsul a fölös iszap mennyisége a tisztítás során, amelynek elhelyezése további gondot okoz, mert közvetlenül nem juttatható vissza a természetbe magas alumínium- vagy vastartalma miatt, bár megjegyzendő, hogy léteznek olyan vegyi anyagok, amelyek segítségével a megkötött foszfor a talajban képes hasznosulni, miközben nem okoz szennyeződést. Ugyanakkor ez megdrágítja a folyamatot.

Az ország területén egyenetlenül oszlanak el azok a települések, ahol nincs, vagy kis mennyiségben van szennyvíztisztítás. A szennyvíz tisztítása először a nagyobb fogyasztói körrel rendelkező településeken, jellemzően nagyobb városokban és az idegenforgalom által jobban érintett térségekben terjedt el gyorsan. Az elmaradottabb somogyi, baranyai aprófalvak esetében legtöbbször nincs csatornahálózat, ezek az önkormányzatok külső segítségre várnak.

Két módszerrel lehetséges ezt a mutatót gyorsan csökkenteni. Az egyik lehetőség az aprófalvas régiókban olyan szennyvízkezelő rendszerek kiépítése, amelyek helyben munkahelyet adnak a feldolgozás során, és lehetővé teszik, hogy a szerves anyag egy részét újrahasznosítsa a mezőgazdaság. Több kisebb település is összekapcsolható, ha a távolságok és a domborzati viszonyok ezt lehetővé teszik. A másik megoldás a lakosság ösztönzése a fogyasztás csökkentésére.

Forrás: KSH

Javuló tendencia mellett a csatornázás és szennyvíztisztítás terén az aprófalvas térségben nagy az ország lemaradása.